

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 13 marca 2017 roku

Uczestnicy uroczystego spotkania
z okazji 18. rocznicy przystąpienia Polski
do Sojuszu Północnoatlantyckiego

Wasze Ekszelencje, Dostojni Goście,
Szanowne Panie, Panowie Oficerowie,
Szanowni Państwo!

Przystąpienie Polski do grona państw-członków Sojuszu Północnoatlantyckiego zapoczątkowało proces rzeczywistego włączania się w szeroko rozumianą wspólnotę euroatlantycką. Było też swoistą dywidendą i ważną cezurą zmian społeczno-ustrojowych, które zaszły w Polsce po 1989 roku. Gwarancje bezpieczeństwa stworzone Polsce poprzez członkostwo w NATO zbudowały również fundament pogłębionej integracji z Zachodem w wymiarze politycznym i ekonomicznym.

Zaangażowanie Polski w NATO było nie tylko wyrazem solidarności ze społecznością transatlantycką i chęcią udziału w kreowaniu naszego wspólnego bezpieczeństwa, ale także – przynajmniej – realizacją polskiego interesu narodowego. Rozwój każdego państwa zależy przecież wprost od warunków jego bezpieczeństwa. Z tej perspektywy bilans 18-letniego członkostwa Polski w NATO jest zdecydowanie pozytywny i – o czym jestem głęboko przekonany – wzajemnie korzystny także dla naszych Sojuszników. Najważniejszymi z tych korzyści są realne, wzajemne gwarancje bezpieczeństwa państw – sygnatariuszy traktatu waszyngtońskiego.

W ciągu ostatnich lat dzięki wspólnym wysiłkom udało się nam powrócić do realizacji idei, które legły u podstaw utworzenia Sojuszu Północnoatlantyckiego – w tym zwłaszcza zapewnienia zdolności do kolektywnej obrony. Napawa satysfakcją i dumą, że Polska odegrała w tym procesie ważną rolę. Wielokrotnie udowodnialiśmy, że jesteśmy wiarygodnym i godnym zaufania członkiem Sojuszu. Bezdiskusyjne są pozytywne zmiany w Siłach Zbrojnych RP, będące efektem wstąpienia do NATO i udziału we wspólnych operacjach: ich interoperacyjność czy też zdolność do współdziałania w środowisku międzynarodowym.

Szanowni Państwo!

W tym miejscu pragnę wrócić na chwilę do ubiegłorocznego Szczytu NATO w Warszawie, który był ważny dla całego Sojuszu, ale chyba szczególnie istotny dla państw wschodniej flanki. Szczyt zmienił paradygmat bezpieczeństwa poprzez odejście od koncepcji obrony terytorium Sojuszu opartej wyłącznie o szybkie wzmocnienie na rzecz koncepcji bazującej także na stałej obecności sił sojuszniczych na swych wschodnich rubieżach. Z zadowoleniem odnotowujemy, że wdrażanie decyzji z Warszawy, szczególnie w najważniejszym dla nas obszarze odstraszania i obrony, przebiega w sposób terminowy. Pragnę przy tym zaznaczyć, że w działaniach tych Polska nie jest tylko beneficjentem, ale również aktywnym uczestnikiem działań wzmacniających sojusznicze odstraszanie i obronę. Zaangażowanie Polski w realizację wysuniętej obecności jest elementem naszego szerszego wkładu we wzmocnienie bezpieczeństwa sojuszników. Jesteśmy zarówno państwem goszczącym amerykańską grupę batalionową, jak i krajem wnoszącym wkład do analogicznej grupy kanadyjskiej na Łotwie, a także do wielonarodowej brygady w ramach *tailored Forward Presence* w Rumunii.

Szanowni Państwo!

NATO stoi przed trudnymi wyzwaniem. Najważniejsze z nich to zachowanie własnej spójności, zapewnienie bezpieczeństwa naszym społeczeństwom, utrzymanie znaczenia w skali świata oraz utrzymanie gotowości do sprostania nowym zagrożeniom. Dlatego tak istotne jest, aby niezależnie od indywidualnych przewartościowań w państwach członkowskich nie zaprzepaścić silnej więzi transatlantyckiej. Jej treścią powinna być zarówno kontynuacja obecności militarnej i zaangażowania Stanów Zjednoczonych w Europie, jak i wzięcie większej odpowiedzialności za własne bezpieczeństwo przez kraje Starego Kontynentu. Konieczna jest pełna implementacja postanowień warszawskiego szczytu w zakresie usprawnienia współpracy z Unią Europejską.

Obrona kolektywna musi pozostawać w centrum uwagi członków NATO jako nadrzędny cel i nadrzędne sojusznicze zobowiązanie. Zagwarantowaniu jej realności służyć powinny konkretne, bieżące działania oraz decyzje odnoszące się do funkcjonowania Sojuszu. Gotowość do wzajemnej obrony to nie same deklaracje, ale konkretne, rzeczywiste powinności. Bezpieczeństwo kosztuje – członkowie NATO muszą być przygotowani nie tylko do wychodzenia naprzeciw wspólnym uzgodnieniom dotyczącym przeznaczania na obronność przynajmniej 2% PKB, lecz także do racjonalnego wykorzystywania tych środków w sposób zwiększający nasze zdolności obronne. Musimy utrzymywać synergię naszego planowania obronnego – zwiększać nasz potencjał militarny, ale także aktualizować i weryfikować nasze plany obronne, w tym zwłaszcza poprzez odpowiednią skalę udziału w ćwiczeniach wojskowych. Musimy też stawić czoła nowym zagrożeniom, takim jak te w cyberprzestrzeni.

Mam nadzieję, że kolejny szczyt NATO w Brukseli w maju br. skupi się na tych ważnych sprawach, co pozwoli utrzymać tempo adaptacji Sojuszu do nowych warunków bezpieczeństwa. Z naszego punktu widzenia decyzje z Warszawy były etapem, a nie zakończeniem procesu adaptacji NATO do zmienionej sytuacji bezpieczeństwa. Spotkanie w Brukseli powinno być także okazją do podjęcia refleksji nad nową koncepcją strategiczną NATO oraz decyzji dotyczących reformy Struktury Dowodzenia Sojuszu. W tym kontekście zasadne wydaje się podjęcie refleksji nad potrzebą nowelizacji Koncepcji Strategicznej Sojuszu, ponieważ ta przyjęta w Lizbonie w 2010 roku, nie uwzględnia głębokich zmian w sferze światowego bezpieczeństwa, które zaszły od tamtego czasu w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru euroatlantyckiego.

Na koniec pragnę podziękować wszystkim Sojusznikom za owocną współpracę oraz efektywnie i terminowe wdrażanie postanowień warszawskiego szczytu dotyczących m.in. wzmocnienia wschodniej flanki. Szczególne podziękowania kieruję do naszych amerykańskich przyjaciół, którzy nie tylko podjęli się roli państwa ramowego dla jednej z czterech grup batalionowych NATO rozmieszczonych w ramach rozszerzonej, wysuniętej obecności (eFP), ale też dodatkowo przetrzucili do Polski Pancerny Brygadowy Zespół Bojowy, którego pododdziały, przemieszczane stopniowo do kolejnych państw, gromadzą bezcenne doświadczenia.

Dzięki poważnemu podejściu do zobowiązań sojuszniczych i wielopłaszczyznowemu zaangażowaniu w sprawy NATO, Polska znalazła uznanie w oczach pozostałych państw członkowskich. Pragniemy nadal pozostawać rzetelnym i wiarygodnym Sojusznikiem. Dzisiaj, 18 lat od naszego przystąpienia do NATO, chcemy z pełnym zaangażowaniem uczestniczyć w debacie o jego przyszłości. Jestem przekonany, że dzięki naszym wspólnym wysiłkom Sojusz Północnoatlantycki pozostanie nadal głównym, najsilniejszym i niekwestionowanym filarem światowego bezpieczeństwa. Gratuluję nam wszystkim wspólnego jubileuszu! Dziękuję Państwu za uwagę.

Z WYKAZAMI SŁOWAKOM

